

Historia rodziny Tang

- gałąź Czerwonej Dżonki

Rozdział 8 Weng Chun Kuen (永春拳)

Wycinek rozdziału ósmego

Po formalnym przyjęciu Liang Bo Liu na ucznia, ów starszy człowiek powiedział mu, że jest mistrzem Zhi Shan (Chi Sin) z Klasztoru Shaolin i uciekł do prowincji Guangdong po jego spaleniu. Aby uniknąć pościgu rządu Qing, zapuścił włosy i przebrał się za zwykłego starca. Szukał utalentowanych ludzi, których mógłby przeszkolić i nauczyć umiejętności walki. W Dongguan nauczał od około pół roku ale nieliczni uczniowie, których pozyskał, nie byli za bardzo rozzagnięci i nie osiągnęli zbyt wiele.

Liang Bo Liu zdał sobie sprawę, że ten mistrz jest wybitnym mnichem, więc poświęcił się nauce całym sercem i uwagą. Po trzech latach żmudnych ćwiczeń opanował Weng Chun i długą tyczkę w formie Liu Dian Ban Gun (Luk Dim Boon Kwun). Potem mistrz Zhi Shan

opuścił Dongguan. Liang zastosował się do jego wskazówek i zainstalował w domu cały niezbędny sprzęt, aby kontynuować praktykę samodzielnie. Z drugiej strony sam zaczął zwracać uwagę na ewentualnych uczniów i ostatecznie przyjął jednego, którym okazał się Wang Lao Zuo z ulicy Hou.

Liang Bo Liu nauczył Wang'a wszystkiego co sam potrafił i kiedy ten osiągnął odpowiedni poziom umiejętności założył własną szkołę sztuk walki przy ulicy Hou.

Przychodziło tam wiele osób, aby się od niego czegoś nauczyć i dzięki temu stał się sławny. W tym czasie przy ulicy Hou nadal odbywały się występy Opery Kantońskiej i przybywało tam wielu artystów. Kiedy Czerwone Łodzie zakotwiczały nad brzegiem rzeki, jej załogi kierowały się do Wang'a, aby uczyć się sztuk walki, ponieważ wieść niesła, że nauczał on Weng Chun. Zanim został uczniem Liang Bo Liu, nauczył się już formy Fat Cheung (佛掌), która również wywodziła się z Klasztoru Shaolin. Jednak w odróżnieniu pozycja używana do ćwiczeń była długim mostem o szerokiej postawie. Po nauce Weng Chun Kuen, Wang Lao Zuo zdał sobie sprawę, że Fat Cheung jest dobre do atakowania, ale niewystarczające do obrony.

Wobec tego poświęcił czas na analizę form Weng Chun Kuen i Fat Cheung. Oszacował ich mocne strony, aby opracować wszechstronną technikę walki pięściami, która byłaby przydatna zarówno w ataku, jak i obronie. Nazwał tą technikę San Bai Fo Shou (三拜佛手). W swojej szkole uczył głównie form Weng Chun Kuen, San Bai Fo Shou (Saam Pai Fat Sau) i Zhuang Quan, czyli Chong Kuen (椿拳). Główną bronią pozostawała długa tyczka Liu Dian Ban Gun.

Kiedy Xin Jin (San Gam) usłyszał, że Wang Lao Zuo uczy form Weng Chun Kuen i Liu Dian Ban Gun przy ulicy Hou, był głęboko przekonany, że wspólnie należą do tej samej szkoły. Skorzystał więc z okazji, aby odwiedzić Wang'a w jego domu, gdy wraz z trupą aktorską przybył na występy.

Po zakończonym przedstawieniu udał się do Wang'a, gdzie rozmawiali o umiejętnościach, których się nauczyli. Zorientował się wówczas, że te, które posiadał Wang Lao Zuo również pochodziły od mistrza Zhi Shan'a. Utwierdził się w przekonaniu, że ich wiedza i umiejętności pochodzą z tego samego źródła. Odbyli owocną dyskusję, która ujawniła, że forma Weng Chun Kuen, której się nauczyli, była dokładnie tym samym zestawem i to samo dotyczyło techniki długiej tyczki Liu Dian Ban Gun. Jedyna różnica polegała na tym, że Liang Bo Liu nauczył się tej metody na lądzie, a Xin Jin na Czerwonej Łodzi.

Drewniane manekiny do ćwiczeń rozróżniano ze względu na ich wersję „statyczną” i „ruchomą”. Natomiast, jeśli chodzi o manekina do treningu długiej tyczki, Xin Jin podchodził do niego tak, jak do wyimaginowanego wroga. Podczas treningów na twardym gruncie większą uwagę zwracał na określoną postawę i pracę nóg. Po tym pierwszym spotkaniu i dyskusji Wang Lao Zuo był przekonany, że to co ćwiczył Xin Jin, było odpowiednie również dla jego uczniów, którzy w większości pracowali na Czerwonych Łodziach. Dlatego, ilekroć Xin Jin występował przy ulicy Hou, Wang zapraszał go do swojej szkoły na dalsze rozmowy. Obaj wymieniali się informacjami, które służyły za źródło wiedzy i wzmacniały ich umiejętności. W tych okolicznościach Xin Jin nauczył się również formy San Bai Fo Shou.

Jednak zanim jeszcze zaprzyjaźnił się z Wang'iem, ten już wcześniej twierdził, że jego umiejętności pochodzą ze stylu Weng Chun i dobrze opanował techniki Liu Dian Ban Gun.

Chociaż miał wielu uczniów ze środowiska Czerwonych Łodzi, kwestionowali oni wiarygodność jego twierdzeń, ponieważ wiedzieli, że Weng Chun został przekazany przez mistrza Zhi Shan'a dwóm osobom Huang Hua Bao (Wong Wah Bo) i Liang Er Di (Leung Yee Tai), gdy mieszkał na Czerwonej Łodzi. Od tego czasu sztuka ta była przekazywana przez Huang'a i Liang'a tylko członkom trupy.

Ponieważ Wang Lao Zuo oficjalnie nie miał powiązań z ludźmi z Czerwonej Łodzi, a przy tym twierdził, że nauczył się swoich umiejętności od Liang Bo Liu, który po zejściu na ląd również nie

mógł być wiązany z tym środowiskiem, pozostawało zagadką, w jaki sposób zdobył tę wiedzę. Z powodu tych wątpliwości wiele osób z Czerwonych Łodzi podejrzewało Wang'a o szerzenie nieprawdy. Był wśród nich pewien aktor odgrywający rolę Er Hua Mian'a (二花面) [subordynowanego silnego męskiego charakteru], który nazywał się Da Niu Xiang (大牛項). Był uczniem Huang Hua Bo i nauczył się od niego Liu Dian Ban Gun. Należał do grona tych, którzy nie wierzyli Wang'owi i rozповідаł, że umiejętności Wang'a nie mogły zostać przekazywane przez mistrza Zhi Shan'a. Ciągle też szukał okazji, aby stoczyć walkę z Wang'iem.

Dopiero kiedy Xin Jin i Wang Lao Zuo zostali przyjaciółmi, Da Niu Xiang uzyskał zapewnienie od Xin Jin'a, że Wang należał do tej samej szkoły co on.